

„инсајдера” који би проговорили, нити мањка код појединих типова авиона који су ангажовани у рату над Србијом 1999. године. Ипак, анализирајући овај догађај и аутор је склон да верује да је „нешто” оборено те ноћи.

Уочава се да је један од актера различитих погледа на догађај од 27. марта, присутан и у овом догађају, сада као руковалац гађања. Да ли ова чињеница може делимично да објасни убеђење да је оборено „нешто”, што би могло да буде ништа друго него још један „невидљиви”, овог пута бомбардер В-2? Да ли је амбиција и овде засенила реалност? Читаоци ће се о овом догађају опредељивати према сопственом осећају и постављати питања: да ли је заиста оборено нешто? Да ли постоји некаква завера ћутања и скривања остатака обореног авиона? Да ли је то био невидљиви бомбардер В-2, што један део актера и њихових поштовалаца и данас мисли.

Коначно, на крају књиге „велика тајна” 3. дивизиона. Када се погледају изоловано од ратне целине догађаја успеси овог дивизиона, стиче се утисак да је то била најумељанија ватрена јединица 250. ракетне бригаде ПВО. Оборена два авиона – једина два противничка у току ваздушнoг рата. Даље, дивизион није претрпео директне поготке нити је имао жртве.

Међутим, пратећи рукопис пуковника Голубовића, долазимо до изненадног обрта. Трећи дивизион је јединца са претходном „лошом репутацијом”. О томе сведочи не само командант бригаде, касније генерал Лазовић, већ и сам ратни командант пуковник Дани. Према завршној оцени команданта Лазовића, дивизион се пред рат суочавао са бројним недостацима, од техничке неисправности преко недостатка вере у сопствене могућности и персоналних проблема, до командантове дилеме да ли да смени или остави на дужности команданта дивизиона. Како није било адекватне замене, није дошло до смене на врху јединице и актуелни командант је повео дивизион у рат.

Непосредно пред сукоб дивизион и његов командант Дани добијају „другу шансу”. Дивизион постепено стаје на ноге (захваљујући и скромном аутору Славиши Голубовићу). Командант Дани признаје и своје грешке и тако на најбољи начин засвођује причу о ратном путу своје јединице. Ипак, ратни пут је показао да је дивизион био способан да одговори на постављене задатке на најбољи могући начин и да осветла образ српске ПВО.

Књига која је пред читаоцима представља вредно и исцрпно дело, настало у вишегодишњем истраживању једног од актера догађаја. Ипак,

Aludias!
na kelle.